

*«Ми тут. Ми всі. Ми є. Ми гурт. Єднаймося.
Ми є той ґрунт подій майбутніх вирішальних».*

(М. Вінграновський)

Наша Україна – надзвичайна держава, яку можна зображати красномовними епітетами, можна вимальовувати розкішною палітрою акварелі її пейзажі. Ми часто говоримо, що любимо Україну. Та що насправді є найпотужнішим свідомством нашого патріотизму?

В переливі буремних подій нашого часу кожен відчуває біль за долю нашої держави. Та лише люди з іскрою патріотизму в серці доводять свою любов до Батьківщини справами.

Останні дні мене тривожать жахливі кадри телевізійних новин, і я душевно страждаю, оскільки проливається невинна кров, гинуть кращі сини та доньки України. І певне душевне переживання я виплеснула у цей невеличкий вірш:

Земля вбирає каплі крові,
І плоть, і піт мужніх синів...
Гудить ненависть в кожному слові
Серед навколишніх руїн...
Допоки зло буде в нас жати
Людські тіла у товстий сніп?
Допоки буде стара мати
Синів чекати в гортку сліз?
Господь, пошли землі спасіння,
Країні- спокій, лад і мир.
Нехай майбутні покоління
Будуть щасливими людьми!

Потрібно молитися за єдину країну, молитися за мир! Адже лише теплота людських сердець і Божа ласка зможуть розтопити гнітючу ворожнечу і війну...

Автор: Фойт Тетяна